

De Himmelrika förlöser sin broder (Matt 7:5)

Bidrag från Bengt Pleijel
2007-01-18
Senast uppdaterad 2007-09-12

7:5 ... ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.
förlöser sin broder 7:5

... ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders. Bön: Helige Ande, hjälp mig att få Jesu ömhet i min blick när jag ser på andra ...

... ta först bort bjälken ur ditt öga ...

Man kan undra över vad den här bjälken är för något egentligen. Att Jesus syftar på att vi ser småsynderna hos andra men inte storsynderna hos oss själva, det är ju klart. Men vad är denna bjälke? Vi möter människor som alltid ser storsynderna hos sig själva, alltid skuldbelägger sig. Allt är mitt fel. Det är inte så säkert att de har rätt att de alltid har fel. De har troligtvis utsatts för människor som sett på dem med bjälkögon. På Jesu tid fanns det sådana som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg alla andra (Luk 18:9). Det fanns de som menade att de var seende men fick höra att de var blinda (Joh 9:39_41, jfr Joh 3:3). Något har kommit in i deras ögon, som gör att människor omkring dem känner sig fördömda, när de ser på dem.

Vad är bjälken? Kan det vara Överjaget, som styr mig? Mina ideal? Jag har vissa idealbilder jag ser, när jag ser på mig själv. Idealbilderna av en bra make, maka, yrkesman, präst, politiker, mamma, pappa. Sådan borde jag vara. Och dessa idealbilder följs ofta av krav på mig själv, som jag dignar under och gör att jag inte orkar med mig själv. Jag får dåligt samvete, känner mig misslyckad. Och så kommer dumma tankar om att jag inte duger eller passar. Jag förkastar mig själv. Allt detta kan göra att jag ser på andra med mitt mått mätt. Jag dömer ut dem som inte stämmer med mitt ideal. Jag ser ned på och föraktar de misslyckade. Jag har svårt att "känna något för" vissa människor, som kanske liknar mig allt för mycket. För hela tiden är det kanske mig själv som jag ser ned på och föraktar och förkastar och slår på. Är det detta som är min bjälke!? Och Jesus säger:

... ta bort bjälken ur ditt öga ...

Om den som fått något litet smolk i ögat behöver få hjälp att bli av med det, behöver nog den som fått en bjälke i ögat ännu mera hjälp att få bort den. Han behöver en Johannes Döparen som pekar på Jesus och säger: Där är Guds lamm som tar bort världens synd (Joh 1:29). Ja, han har redan sonat våra synder. Jesus har redan burit min bjälke. Han har tagit skulden på sig. Och därför vågar jag gå in under domen. Jag vågar bekänna. Jag ställer mig nedanför korset med dess två bjälkar och bekänner allt: andra gudar som fått styra mig, föraktet för vissa människor, skuldbördor jag lagt på andra, krav jag ställt, hjulspår jag rullat fram i, fångenskap, starka människor som styrt mitt liv ...

Vid korsets två bjälkar möter jag en som tar in all min synd, all min smärta, all min rädsla för att inte duga, all min osjälvständighet, allt mitt dö-mande, allt förakt för både mig själv och andra. Och han inte bara tar in detta i sig. Han tar ut bjälken, lyfter av den och bär den bort. När jag be-känner mina synder ligger de inte längre hos mig utan hos Jesus. Och ligger de där, är de borta.

Han gör något mer också. Ger mig själavård. Han går in i mitt förflutna med alla de sår som där finns och alla de mönster som styr mitt liv. Han helar och läker och gör allting nytt. I stället för idealen som styr mig får jag känna hans kallelse. Jag behöver inte leva upp till några ideal någonstans på toppen, utan får för-nimma hans närvaro där nere i det vardagliga, i uppgifterna. I stället för kraven, som jag dignar under, får jag erfara hans förväntningar på att jag varje stund skall ta emot hans kraft. I stället för det dåliga samvetet får jag ta emot hans närvaro i mitt allra innersta. Jag sam-vet med honom, som dött och uppstått för mig, att jag är förlåten. I stället för rädsorna för att inte duga och att vara förkastad och bortglömd får jag veta att jag är älskad. Nu får jag en ny mig själv. Bjälken är borta. Och därför kan jag gripa in och vara en broder för min broder.

... så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.

Om min broder (eller syster) har fått en flisa i ögat, så vore det kärlekslöst att bara stå där och stirra på det. Eller anklaga och säga Ja, där ser du hur det går ... En flisa i ögat är både smärtsamt och farligt. Jag måste göra något åt det. Men jag är fullständigt okunnig om det, om jag har en bjälke i mitt eget öga. När Jesus fått ta hand om mig och bjälken kommit bort kan jag se klart. Jag kan nalkas min broder som en broder. Jag får förmana såsom den som själv behöver mycken barmhärtighet. Jag får visa på honom som kan förlåta och upprätta och läka. Jag får Jesu ömhet i min blick, i mina händer, i det jag säger. Och min broder kanske då säger vad som finns i mitt öga: Två bjälkar. Han ser en som är beroende av Jesu kors och vågar därför låta sig behandlas.